

ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพารา ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

Marketing Mix Affecting Rubber Production Efficiency in Ubon Ratchathani Province

อัยรดา พรเจริญ^{1*} กุลสตรี พลศรี² กรณิการ์ ชินโชติ³ กนกวรรณ ศรีจันดา⁴

^{1,2,3,4}สาขาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Irada Pornjarean^{1*} Kulsatree Polsri² Kunnika Shinchote³ Kanokwan Srijunda⁴

^{1,2,3,4}Faculty of Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University

*Corresponding Author E-mail: Irada.sila@gmail.com

(Received: 15 Oct, 2019; Accepted: 15 Apr, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพ และพฤติกรรมการปรับตัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนที่ชัดเจนจากสูตรคอคเคอร์รอน จำนวน 385 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลมีความเชื่อมั่น .94 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าความแตกต่างแปรปรวนของประชากร และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่าย แรงงาน และกายภาพ มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี 2) เกษตรกรที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็น ด้านกระบวนการผลิต ด้านแรงงาน และด้านกายภาพต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นด้านผลิตภัณฑ์ต่างกัน พฤติกรรมการปรับตัวต่างกันมีความคิดเห็นด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการผลิต ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน และด้านกายภาพต่างกัน ผลลัพธ์จากงานวิจัยนี้จะช่วยให้เกษตรกรมีแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพาราสูงสุดจากการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด

คำสำคัญ: ส่วนประสมทางการตลาด ประสิทธิภาพในการผลิต ยางพารา

Abstract

This research aims 1) to study marketing mix that affects rubber production efficiency in Ubon Ratchathani, 2) to compare marketing mix affect rubber production efficiency in Ubon Ratchathani, classified by age, monthly income, marital status, and adaptive behavior. The popularity was unclear because rubber planters were popular in Ubon Ratchathani. Using the Cochran formula to find the sampling and the size was 385 rubber farmers. The questionnaire was applied as a research instrument's tool for data collection, with a reliability of .94. The statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, F-Test, and multiple regression analysis. Results are found that 1) marketing mix in the aspect of the product, production process, place, labor and physical, affect rubber production efficiency in Ubon Ratchathani, 2) rubber planters of different ages have different opinions on the production process, labor and physical, rubber planters of different monthly incomes have different opinions on the product, rubber planters of different adaptive behaviors have different opinions on the product, production process, place, labor and physical. The results of this research will help rubber planters to maximize the rubber production efficiency from marketing mix analysis.

Keywords: Marketing Mix, Production Efficiency, Heave Brasiliensis Mule

บทนำ

ยางพารา (Heave Brasiliensis Mule) เป็นพืชอุตสาหกรรมของประเทศไทย ซึ่งไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกอันดับหนึ่งของโลก โดยมีพื้นที่ปลูกยาง 18.76 ล้านไร่ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุด 11.91 ล้านไร่ เกิดกิจกรรมเกี่ยวเนื่องมากมาย มูลค่าในปี พ.ศ. 2554 การส่งออกยางดิบ ผลิตภัณฑ์ยาง รวมทั้งอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไมยางพารา สร้างรายได้ให้ไทย 678,942 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 38.77 คิดเป็นมูลค่า 489,244 ล้านบาท ตลาดการส่งออกยางพาราที่สำคัญ ได้แก่ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ (สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร, 2555) ถึงแม้ว่ายางพาราจะสร้างรายได้อย่างมากให้กับประเทศ แต่จากการศึกษาข้อมูลพบว่าผู้ผลิตและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยางพารายังประสบปัญหาอยู่ไม่น้อย เช่น การขยายพื้นที่ปลูกของประเทศอื่น ๆ ทำให้ไทยต้องเสียส่วนแบ่งทางการตลาด ปัญหาความผันผวนของราคายางพารา ปัญหาคุณภาพผู้ผลิตหรือเกษตรกรผู้ทำสวนยางพารา ปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศ ปัญหาเศรษฐกิจโลก ที่ส่งผลให้ราคายางพาราและผลิตภัณฑ์ยางตกต่ำ หรือแม้แต่ปัญหาทางภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ (วิไลวัลย์ แก้วดาทิพย์, 2557)

ด้วยสภาพการณ์ดังกล่าว คณะรัฐมนตรี (ครม.) จึงเห็นชอบมาตรการแก้ปัญหาราคายางตั้งแต่ระดับต้นทาง กลางทาง และปลายทาง รวมทั้งสิ้น 7 โครงการ โดยมีเป้าหมายหลักคือให้ราคายางพุ่งขึ้นไปอยู่ที่

ระดับ 65 บาทต่ออีโกลกรัม ซึ่ง 5 โครงการแรกเป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) เสนอ คือ 1) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนแก่สถาบันเกษตรกร เพื่อรวบรวมยางพาราวงเงิน 10,000 ล้านบาท 2) โครงการสนับสนุนสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการยาง วงเงิน 20,000 ล้านบาท 3) โครงการส่งเสริมการใช้ยางของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เป็นหน่วยงานกลางในการรับแจ้งความประสงค์ในการใช้ยางของหน่วยงานรัฐ เพื่อให้เกิดการใช้ยางพาราภายในประเทศเพิ่มขึ้น 4) โครงการควบคุมปริมาณผลผลิต มีเป้าหมายจะลดพื้นที่การปลูกยางถาวร 2 แสนไร่ และลดพื้นที่ปลูกยางชั่วคราวอีก 2 แสนไร่ รวม 4 แสนไร่ และ 5) โครงการจัดตั้งกองทุนรักษาเสถียรภาพราคายางระหว่าง กยท.และผู้ส่งออกยางใหญ่ 5 บริษัท มีงบประมาณตั้งต้น 1,200 ล้านบาท มอบหมายให้ กยท.หารือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนการจัดตั้งกองทุน ส่วนอีก 2 โครงการ เป็นการทบทวนมติ ครม. เดิมคือโครงการชดเชยดอกเบี้ยเพื่อสนับสนุนสินเชื่อผู้ประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง วงเงิน 15,000 ล้านบาท สำหรับขยายกำลังการผลิตหรือปรับเปลี่ยนเครื่องจักร ให้กับผู้ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง และโครงการสนับสนุนสินเชื่อสถาบันเกษตรกรแปรรูปยางพารา ซึ่งกำหนดวงเงินสินเชื่อไว้ 5,000 ล้านบาท รัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยให้ร้อยละ 3 และกองทุนพัฒนาสหกรณ์ สนับสนุนดอกเบี้ยให้สถาบันเกษตรกรร้อยละ .49 ต่อปี

จากโครงการทั้ง 7 โครงการดังกล่าว จะเห็นได้ว่าโครงการส่งเสริมการใช้ยางของหน่วยงานภาครัฐจะเป็นโครงการที่ช่วยดูดซับปริมาณยางออกจากตลาด ทำให้ราคายางมีเสถียรภาพมากขึ้น โดย กยท. รับซื้อผลผลิตยางพารา ได้แก่ ยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 น้ำยางสด ยางก้อนถ้วย หรือยางชนิดอื่น ๆ ผ่านตลาดยาง กยท. ตลาดเครือข่าย และตลาดกลางยางพารา กยท. เพื่อนำไปใช้งานในหน่วยงานภาครัฐ เช่น การทำถนนลาดยางมะตอยผสมยางพาราชนิดผสมร้อน ทำชั้นพื้นทางของถนน ทำยางปูพื้น ทำสนามฟุตบอล ทำสนามเด็กเล่น ยางปูสระน้ำ เป็นต้น อีกทั้งโครงการนี้ยังเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างปริมาณการผลิตและความต้องการใช้ยางพาราทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศอีกด้วย (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี, 2560) ซึ่งการศึกษาสภาวะตลาดและการค้าในปัจจุบันจะมีระบบสารสนเทศทางการเกษตร มาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและการบริหารจัดการความรู้ให้กับเกษตรกร เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถตัดสินใจผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (มนัสชนก บุญอุทัย, 2561)

ปัจจุบัน ยางพาราสามารถเพาะปลูกได้ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็เป็นอีกภูมิภาคหนึ่งที่มีเกษตรกรปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก ทำให้จำเป็นต้องก่อตั้งตลาดกลางยางพาราของเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพทั่วไปในการผลิตยางพารา สถานการณ์ตลาดยางพาราในปัจจุบัน พฤติกรรมการขายยางพาราของเกษตรกร ทศนคติของเกษตรกรในการผลิตและขายยางพารา และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกร ในการเลือกขายยางพาราที่ตลาดกลางยางพาราภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการศึกษาของพัชรินทร์ ศรีวรินทร์ (2556) ได้รายงานเกี่ยวกับประสิทธิภาพการผลิตและการขายยางพาราของเกษตรกรที่มีอิทธิพลจากส่วนประสมทางการตลาดนั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการผลิตยางพารานั้นเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ค่อยคำนึงถึงส่วนประสมทางการตลาดมากนัก ทำให้ประสิทธิภาพในการเพาะปลูกและผลิตยางพาราอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ด้วยประเด็น

ดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้เกษตรกรมีแนวทางในการเพิ่มรายได้จากผลผลิตยางพาราได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน พฤติกรรมการปรับตัว

กรอบแนวคิดการวิจัย

น้ำทิพย์ เนียมหอม (2560) กล่าวว่า ส่วนประสมการตลาดคือทิศของทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้โดยธุรกิจมีการกำหนดส่วนประสมการตลาดที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการวางกลยุทธ์ทางการตลาด องค์ประกอบของส่วนประสมการตลาด (4P's) ได้แก่ ด้าน ผลิตภัณฑ์ (Product) ด้านราคา (Price) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย/ทำเลที่ตั้ง (Place) ด้านการ ส่งเสริมการตลาด (Promotion) วัตถุประสงค์ที่ใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาด เป้าหมาย เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการซื้อขายระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคเพื่อสร้างความพึงพอใจสูงสุด

ปริญญ์ ศิริไพฑูรย์ (2560) กล่าวว่า กลยุทธ์การตลาดสำหรับสินค้าอุปโภคและบริโภคนั้นต้องมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางโดยมีกลยุทธ์การตลาดในธุรกิจบริการจะมีการเพิ่มเติมเข้ามาอีก 3 ปัจจัย อันได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร (People) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) และปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ทั้งสิ้น เมื่อนำมารวมกันแล้วจะทำให้เกิดเป็นส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ ทั้งนี้ปัจจัยทั้งหมดจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการใช้บริการ เป็นตัวกำหนดความเชื่อมั่นของผู้บริโภค เป็นสิ่งที่ผู้ให้บริการสามารถควบคุมได้ หากมีการวางแผนกลยุทธ์อย่างดีเพื่อตอบสนองความพึงพอใจสูงสุดของลูกค้า

Kosol (2013) กล่าวว่า เกษตรกรชาวสวนยางเสนอให้ช่วยในเรื่องผลผลิตมากที่สุด โดยต้องการให้มีราคาสูงสม่ำเสมอ ไม่ควรให้ราคาลดต่ำลงมากเพราะผลผลิตที่ขายได้ หมายถึงรายได้ที่จะนำมาเลี้ยงครอบครัว ปัญหาการขาดเสถียรภาพของราคาที่มีต่อการเคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ Changjeraja & Daenseekaew (2012) ชาวสวนยางพารามีความเครียดจากความผันผวนของราคารายพาราและราคาปุ๋ยแพงจากสภาพเศรษฐกิจโลกที่ไม่มีความมั่นคง ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณทำให้การผลิตยางพาราน้อยลง และ Rubber Research Institute (2012) มีการกำหนดช่องทางการจัดจำหน่ายยางพาราในราคาที่เหมาะสมและยุติธรรมมีความเหมาะสมกับปริมาณโดยคำนึงถึงลูกค้า

ดังนั้น แนวคิดปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มุ่งเน้นทั้งประสิทธิภาพการผลิต การขาย และการต่อรองราคาขายว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนผสมทางการตลาดนั้นประกอบด้วยหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของตลาดหรือไม่ ด้านราคาที่เหมาะสมเพียงใด ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายมีช่องทางใดบ้าง ด้านการส่งเสริมการตลาดจะส่งเสริมมุ่งเน้นสิ่งใดเป็นหลัก ด้านกระบวนการผลิตจะต้องมีผลผลิตที่เชื่อถือได้ ด้านกายภาพที่เน้นองค์ประกอบโดยรวมในการผลิตยางพารา ด้านแรงงานจะต้องมีแรงงานที่มีความรู้และทักษะในการผลิตยางพารา ซึ่งปัจจัยทุกด้านล้วนต้องอาศัยส่วนประสมทางการตลาดที่เหมาะสมลงตัว

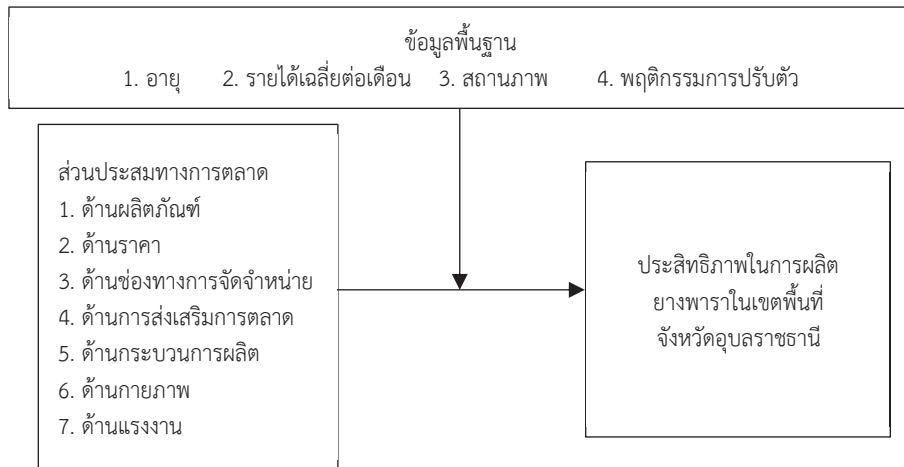
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการผลิต

นลพรรณ บุญฤทธิ์ (2558) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ที่ได้รับจากการใช้วัตถุดิบ ที่เป็นปัจจัยนำเข้าในการผลิตที่น้อยและระบบให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของวัตถุดิบตั้งต้นบวกกับค่าดำเนินการ โดยที่มูลค่าของผลผลิตยิ่งสูงกว่าการลงทุนมากเท่าใดย่อมแสดงถึงประสิทธิภาพที่สูงของการผลิตนั้น แต่ถ้ามองในอีกแง่หนึ่งในเชิงของการปฏิบัติงานซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ “ประสิทธิภาพ” จะหมายถึงผลการปฏิบัติงานที่เกิดจากการทำงานที่ถูกต้องรวดเร็วขึ้นกว่าเดิม และทันตามกำหนดเวลา นอกจากนี้ยังต้องใช้ทรัพยากรทั้งคนและ อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งมีการนำเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาใช้เพื่อช่วยลดขั้นตอนการทำงานลง เกิดความสะดวกรวดเร็ว งานต่าง ๆ สามารถเสร็จได้ทัน ตามกำหนดเวลาที่วางไว้ก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้รับบริการและเกิดการสูญเสียต่อทรัพยากรน้อยที่สุด ซึ่งถ้าผลการปฏิบัติงานดีก็ถือว่ามีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงถ้าผลการปฏิบัติงานไม่ดีก็ถือว่าประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่ำลงอีกด้วย

เมธี ไพรัชิต (2556) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการผลิต ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายสาเหตุ มีทั้งที่ส่งผลกระทบทงตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจแบ่งออกเป็นปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่จะส่งผลต่อความปลอดภัยและความพึงพอใจในการทำงาน รวมทั้งเกิดความคล่องตัวในการทำงาน การปกครองบังคับบัญชาหรือการบริหารองค์การต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจน ใช้ระบบคุณธรรมในการบริหาร การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว สามารถลดขั้นตอนในการทำงานได้เป็นอย่างดี ส่วนปัจจัยภายใน ได้แก่ การได้คนที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์มาทำงานตรงตามตำแหน่งงาน การให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อให้เกิดแนวความคิดหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การสร้างขวัญและแรงจูงใจด้วยการให้สวัสดิการหรือรางวัลตอบแทน เพื่อให้ผลของงานเกิดประสิทธิภาพการผลิตอย่างสูงสุดตามเป้าหมายที่วางไว้

ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการผลิต ในการที่ชาวสวนยางจะผลิตสิ่งเกี่ยวกับยางพารา ออกมานั้นต้องมีความอดทนสูง และ มีความรอบคอบในการผลิตเพื่อที่จะไม่ให้สิ่งที่ผลิตออกมานั้นไม่เสียเปล่าเพราะยางพารานั้นมีช่วงเวลาที่น่ายางจะออกให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวจึงต้องอาศัยปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบในการผลิต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนแน่นอน

กลุ่มตัวอย่างจำนวนของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้สูตร คอคแรน (Cochran, 1977) $N = (Zc / em)^2$ ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน สุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 5 ตอน ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเครื่องมือดังกล่าวได้รับการพิจารณาแก้ไข และผ่านการตรวจสอบ จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ($IOC > .500$) (ปราณี หล้าเบญญะ, 2559) เรียบร้อยแล้ว และนำไปทดลองใช้ เครื่องมือวิจัย (Try Out) กับเกษตรกร จำนวน 30 คน และได้วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ใช้ค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .94 ซึ่งสอดคล้องกับกฎของ (Cochran, 1977) ที่ได้เสนอว่า เกณฑ์การพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม .70 ขึ้นไปถือว่ามีความน่าเชื่อถือสามารถนำแบบทดสอบไปใช้ได้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ได้แก่ 1) ร้อยละ (Percentage) 2) การทดสอบค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) 3) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธีการ Enter และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .054) วิเคราะห์ค่า

ทดสอบความแปรปรวน (F – test) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แล้วศึกษาเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD

ผลการวิจัย

เกษตรกรชาวสวนยางพาราร่วมตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 385 คน สามารถนำผลการศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตรายางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีเสนอในรูปของตารางทั้งหมด 4 ตาราง เริ่มจากข้อมูลทั่วไปของชาวสวนยางพารา ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรสวนยางพารา

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรสวนยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
1. ต่ำกว่า 20 ปี	15	3.90
2. 21 – 39 ปี	125	32.47
3. 40 – 59 ปี	201	52.21
4. 60 ปีขึ้นไป	44	11.42
รวม	385	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	42	10.91
2. 5,000 - 10,000 บาท	195	50.65
3. 10,000 - 20,000 บาท	115	29.87
4. 20,000 บาท ขึ้นไป	33	8.57
รวม	385	100
สถานภาพ		
1. โสด	118	30.65
2. สมรส	237	61.56
3. หย่าร้าง	30	7.79
รวม	385	100
พฤติกรรมกรรมการปรับตัว		
1. ปรับตัวตามผู้นำของชุมชน	150	38.96
2. ปรับตัวตามนโยบายของรัฐ	147	38.18
3. ปรับตัวตามแนวคิดของครอบครัว	88	22.86
รวม	385	100

จากตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรสวนยางพาราข้อมูลทั่วไปของชาวเกษตรกรชาวสวนยางพารา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 385 คน มีอายุ 40 – 59 ปี จำนวน 201 คนคิดเป็นร้อยละ 52.21 รองลงมา คือ มีอายุ 21 – 39 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ

32.47 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.42 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 50.65 รองลงมา คือ 10,000-20,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.87 ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91 และ 20,000 บาท ขึ้นไปจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 มีสถานภาพสมรส จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 61.56 รองลงมาคือ โสด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65 หย่าร้างจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 มีพฤติกรรมกรรมการปรับตัวตามผู้นำของชุมชน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.96 รองลงมา คือ ปรับตัวตามนโยบายของรัฐ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 และปรับตัวตามแนวคิดของครอบครัว จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.86

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)
ผลิตภัณฑ์ (A)	-	.43**	.29**	.34**	.45**	.33**	.28**	.62**
ราคา (B)		-	.25**	.28**	.44**	.33**	.20**	.58**
กระบวนการผลิต (C)			-	.33**	.36**	.39**	.39**	.61**
การส่งเสริมการตลาด (D)				-	.42**	.31**	.41**	.60**
ช่องทางการจัดจำหน่าย (E)					-	.32**	.38**	.71**
กายภาพ (F)						-	.40**	.63**
แรงงาน (G)							-	.67**
ประสิทธิภาพในการผลิต (H)								-

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านกระบวนการผลิต ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านกายภาพ ด้านแรงงาน และประสิทธิภาพในการผลิตอย่างพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .20 ถึง .67 คือ ไม่เกิน .80 เพื่อป้องกันปัญหา Multicollinearity (Hair et al., 2006)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าถดถอยเชิงพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

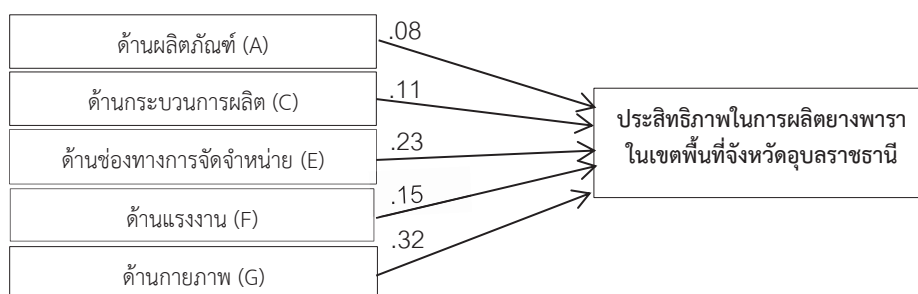
ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	T	P
	B	Std. Error	Beta		
1. ผลผลิตภัณฑ์	.05	.02	.08	1.89*	.05
2. ราคา	.03	.02	.05	1.20	.23
3. กระบวนการผลิต	.08	.03	.11	2.80**	.00
4. การส่งเสริมการตลาด	.01	.03	.02	0.45	.64
5. ช่องทางการจัดจำหน่าย	.15	.03	.23	5.05**	.00
6. แรงงาน	.10	.03	.15	3.40**	.00
7. กายภาพ	.21	.02	.32	7.28**	.00

Constant = 1.35 , R = .69 , R^2 = .48 , R^2_{adj} = .47 , F = 51.78 , Sig = .00

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ โดยวิธี enter เพื่อการพยากรณ์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านกระบวนการผลิต ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน และด้านกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการผลิต ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน สามารถร่วมกับการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีได้ร้อยละ 47 (R^2_{adj} = .47) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .69 (R = .69) เมื่อนำตัวแปรทั้ง 7 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีได้ สามารถนำเขียนสมการได้ดังนี้

ภาพที่ 2 สมการถดถอยของตัวพยากรณ์ประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.35 + .05 (\text{ผลิตภัณฑ์}) + .03 (\text{ราคา}) + .08 (\text{กระบวนการผลิต}) + .01 (\text{การส่งเสริมการตลาด}) + .15 (\text{ช่องทางการจัดจำหน่าย}) + .10 (\text{แรงงาน}) + .21 (\text{กายภาพ})$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .08 (\text{ผลิตภัณฑ์}) + .05 (\text{ราคา}) + .11 (\text{กระบวนการผลิต}) + .02 (\text{การส่งเสริมการตลาด}) + .23 (\text{ช่องทางการจัดจำหน่าย}) + .15 (\text{แรงงาน}) + .32 (\text{กายภาพ})$$

ตารางที่ 4 สรุปความแตกต่างทางความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร

ตัวแปร	อายุ		รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		สถานภาพ		พฤติกรรมปรับตัว	
	F	P	F	P	F	P	F	P
1. ผลิตภัณฑ์	2.49	.06	2.68*	.04	.97	.21	7.09**	.00
2. กระบวนการผลิต	3.23*	.02	.50	.67	.49	.65	2.87*	.05
3. ช่องทางการจัดจำหน่าย	1.78	.14	.44	.72	.88	.33	3.72*	.02
4. แรงงาน	2.74*	.04	.50	.67	.92	.43	5.91**	.00
5. กายภาพ	3.79**	.01	1.49	.21	1.05	.19	4.70**	.01

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อายุต่างกันมีความคิดเห็น ด้านกระบวนการผลิต ด้านแรงงาน ด้านกายภาพ ต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็น ด้านผลิตภัณฑ์ ต่างกัน พฤติกรรมการปรับตัวต่างกันมีความคิดเห็น ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการผลิต ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน ด้านกายภาพต่างกัน ส่วนสถานภาพต่างกันไม่มีความคิดเห็นต่างกันในทุกด้าน

สรุปการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการผลิต ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน ด้านกายภาพ มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตาม อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พฤติกรรมการปรับตัว

พบว่า เกษตรกรมีอายุต่างกัน ด้านกระบวนการผลิต ด้านแรงงาน ด้านกายภาพ มีความคิดเห็นต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ด้านผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นต่างกัน พฤติกรรมการปรับตัวต่างกัน ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการผลิต ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านแรงงาน ด้านกายภาพ มีความคิดเห็นต่างกัน

อภิปรายผล

ด้านผลิตภัณฑ์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการผลิตยางพาราให้มีความหลากหลายของสินค้า เช่น น้ำยางข้น ยางแผ่น สอดคล้องกับ Wongphon & Inmuong (2012) พบว่า มีการแปรรูปยางพาราให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า ผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปเป็นที่น่าเชื่อถือในกลุ่มผู้รับซื้อยางพารา สอดคล้องกับ อรุณพงษ์ คำศรี (2559) พบว่า ผลิตภัณฑ์ยางพาราเป็นสิ่งที่นำเสนอให้กับผู้บริโภคเพื่อตอบสนองความพึงพอใจในการบริโภคผลิตภัณฑ์นั้น คือ ความต้องการของมนุษย์เป็นคุณสมบัติที่สัมผัสได้กับสัมผัสไม่ได้ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางที่แปรรูปมีคุณภาพยางพาราตามที่ต้องการ สอดคล้องกับไพบุลย์ พลเมืองศรี (2559) พบว่า ยางพารามีความตอบสนองความพึงพอใจของชาวสวนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้นั้น ๆ

ด้านกระบวนการผลิต เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องอายุของต้นยางก่อนกรีตมีความสำคัญ สอดคล้องกับพันธุ์ดิฐ เทียนทอง (2557) พบว่า ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการเจริญเติบโตครอบคลุม ทั้งสิ่งที่สามารถจับต้องได้ เช่น พันธุ์ยาง เป็นต้น และสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ เช่น แสงสว่าง ความร้อน เพื่อเป็นอนุภูมิในการโตของยางพารา สภาพต้นยางก่อนกรีตความพร้อม สอดคล้องกับอารยา ภูโททิพย์ (2555) พบว่า วัสดุปลูกแต่ละชนิดมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่แตกต่างกัน และมีมาตรฐานตามที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด ดังนั้น การเลือกวัสดุปลูกที่เหมาะสมและมี คุณภาพจึงส่งผลต่อความสำเร็จในการปลูกสร้างสวนยาง ปัญหาในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา สอดคล้องกับ Kosol (2013) พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางเสนอให้ช่วยในเรื่องผลผลิตมากที่สุด โดยต้องการให้มีราคาสูงสม่ำเสมอ ไม่ควรให้ราคาลดต่ำลงมากเพราะผลผลิตที่ขายได้ หมายถึงรายได้ที่จะนำมาเลี้ยงครอบครัว ปัญหาการขาดเสถียรภาพของราคาที่มีต่อการเคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับสมจิตร สมแสวง (2558) พบว่า เป็นกระบวนการของส่งยางพาราเพื่อนำมาเป็นการส่งออก ซึ่งการขนส่งยางพาราจำเป็นต้องอาศัยผลผลิตฐานดิน พืชพรรณ ภูมิอากาศและสารสนเทศด้านอื่นถ้าสิ่งมีปัญหา ปัญหาต่าง ๆ ก็จะตามมาทั้งผลิต และส่งออก สอดคล้องกับ Changjeraja & Daenseekaew (2012) พบว่า ชาวสวนยางพารามีความเครียดจากความผันผวนของราคารายางพาราและราคาปุ๋ยแพงจากสภาพเศรษฐกิจโลกที่ไม่มีความมั่นคง ราคามีความเหมาะสมกับปริมาณทำให้การผลิตยางพาราน้อยลง

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องชุมชนมีพนักงานจากบริษัทต่าง ๆ เข้ามาแนะนำปุ๋ยเคมีที่ใช้ในการปลูกยางพาราให้แก่เกษตรกรเป็นประจำ สอดคล้องกับ

กสิติ แก้วพาคำ (2558) พบว่า ช่องทางการจัดจำหน่าย กลุ่มของบุคคลหรือธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ หรือบริการสำหรับการใช้หรือบริโภคหรือหมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์และกรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ถูกเปลี่ยนมือไปยังตลาด การบริการสอบถามข้อมูลสั่งซื้อผ่านศูนย์จำหน่ายหรือตัวแทนจำหน่าย สอดคล้องกับภาสกร ธรรมโชติ (2556) พบว่า มีบริการสั่งซื้อผ่านตัวแทนจำหน่ายยางพาราเป็นศูนย์กลางการขนส่ง ชุมชนมีสินค้าและบริการจัดส่งถึงบ้านของเกษตรกรทุกครั้งเร็ววัน สอดคล้องกับ Rubber Research Institute (2012) พบว่า มีการกำหนดช่องทางการจำหน่ายยางพาราในราคาที่เหมาะสม และยุติธรรมมีความเหมาะสมกับปริมาณ โดยคำนึงถึงลูกค้า

ด้านแรงงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องมีการรับข่าวสารด้านการทำสวนยางของแรงงาน สอดคล้องกับพรทิพย์ ใจจง (2557) พบว่า แรงงานลักษณะการทำงานในขั้นตอนกรีดยางพาราสัมพันธ์กับปัจจัยเสี่ยง การทำงานที่ซ้ำ ๆ เดิม การออกแรงและท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม แรงงานมีความขยันและความอดทนในการทำงาน สอดคล้องกับรัฐชาติ พรธชา (2558) พบว่า สวนที่เจ้าของกรีดยางด้วยแรงงานในครัวเรือนหรือมีลูกจ้างกรีดยางหรือญาติพี่น้องช่วยกรีดยางหรือเป็นอิสระบดคือจ้างคนอื่นมาเฝ้าผู้ที่รับจ้างทำหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาสวนยางด้วยแรงงานที่ให้ความทุ่มเทเอาใจใส่ในการทำงาน สอดคล้องกับหนูพิศ ทิวาพัฒน์ (2556) พบว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าแรงงานที่จ้างมาหรือทำการผลิตสินค้าหรือ ทำการแปรรูปตัววัตถุดิบให้เป็นสินค้าหรือผลผลิต สอดคล้องกับ Kaewthummanukul (2013) พบว่า ภาวะสุขภาพโดยรวมของผู้ใช้แรงงานในการประกอบอาชีพผลิตยางพาราอยู่ในระดับปานกลางต้องมีการฟื้นฟูและดูแลเพิ่มเติมเสมอ

ด้านกายภาพ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องการปลูกยางพาราเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่า สอดคล้องกับกิตติยา โพธิบาย (2557) พบว่า เครือข่ายยางพารา ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากในด้านความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนและทางกายภาพในเชิงนิเวศ มีการระบายน้ำในช่วงที่น้ำท่วมสวนยาง สอดคล้องกับ ภาสกร ธรรมโชติ (2556) พบว่า การปรับตัวของระบบการผลิตยางพาราต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความหมายของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีอยู่อย่างจำกัดระยะทางจากแปลงเพาะชำมายังพื้นที่ปลูกสอดคล้องกับ พรทิพย์ ใจจง (2557) พบว่า ปัจจัยเสี่ยงของกลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างการปลูกยางพารา ในผู้ประกอบอาชีพกรีดยางพาราโดยได้รับผลประโยชน์นำมาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงลักษณะการทำงาน เพื่อหลีกเลี่ยงท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางให้ดูแลด้านกายภาพในการผลิต เครื่องมือที่ใช้งานมีความพร้อม ที่อยู่อาศัยของเกษตรกรพอเพียงปลอดภัย กำจัดขยะจากเศษการผลิตให้น้อยที่สุด เพื่อสร้างสุขลักษณะที่ดีเพราะในการทำงานของเกษตรกรสวนยางต้องอาศัยอยู่ในสวนยางนั้นตลอดทั้งวัน

2. กลุ่มเกษตรกรผู้รับซื้อควรมีสถานที่และการบริการที่สะดวกรวดเร็ว เพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ขาย อีกทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานการตรวจสอบน้ำยางข้น ควรปรับให้มีระบบรับซื้อโดยตรง หรือมีตัวแทนเข้ามาซื้อถึงหน้าสวนยาง เพื่อเป็นการขยายตลาดและพื้นที่ในการจัดจำหน่ายให้กว้างมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ต้นทุนการผลิตกับผลตอบแทนในการจำหน่ายยางพาราของเกษตรกร เพื่อจะได้ทราบว่ามีการใช้เงินทุนที่คุ้มค่าหรือไม่ การจัดการบริหารเงินทุนเหมาะสมหรือไม่ หรือควรดำเนินการอย่างไรจึงจะคุ้มค่า

2. ควรมีการศึกษาบทบาทของภาครัฐในการส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือสถาบันเกษตรกรขยายการผลิตน้ำยาง เพื่อสามารถส่งเสริมได้ถูกต้องตามความต้องการของเกษตรกรได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กสิติ แก้วพาคำ. (2558). ปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อปุ๋ยเคมีของเกษตรกรชาวสวนยางพารา อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กิตติยา โพธิบาย. (2557). ผลกระทบขององค์ประกอบเครือข่ายเกษตรกร ผู้ปลูกยางพาราที่มีต่อต้นทุนรวมกรณีศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นลพรรณ บุญฤทธิ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- น้ำทิพย์ เนียมหอม. (2560). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจรามอินทรา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดผลและประเมินผล. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปริญญช ศิริโพธิ์ทรัพย์. (2560). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ Kerry Express ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรทิพย์ ใจจง. (2557). ปัจจัยเสี่ยงของกลุ่มอาการผิดปกติทางระบบโครงร่างและกล้ามเนื้อของรถยนต์ส่วนบุคคล ในผู้ประกอบการอาชีพกรีดยางพารา. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พัชรินทร์ ศรีวารินทร์. (2556). ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการตลาดกลางยางพาราของเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร.
- พันธุ์รัฐ เทียนทอง. (2557). ปัจจัยการผลิตที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตของโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุลย์ พลเมืองศรี. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกปุ๋ยของเกษตรกรชาวสวนยางจังหวัดบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภาสกร ธรรมโชติ. (2556). การปรับตัวของระบบการผลิตยางพารารต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในเขตภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มนัสชนก บุญอุทัย. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตรของเกษตรกรชาวสวนยาง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เมธี ไพรัชิต. (2556). การหาปัจจัยที่มีผลต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษา: บริษัทสุธานี จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- รัฐชาติ พรธชา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอภูสิงห์จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์มนุษยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วิไลวัลย์ แก้วดาทิพย์. (2557). ปัญหาของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. (2555). ข้อมูลวิชาการยางพารา. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สมจิตร สมแสง. (2558). การประยุกต์ใช้ข้อมูลธรณีวิทยาและอุทกธรณีวิทยา ในการประเมินศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพาราในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี. (2560). ข้าวเกษตรและสหกรณ์ทั่วไทย. สืบค้นเมื่อ 17 สิงหาคม 2562 จาก <https://www.dailynews.co.th/agriculture/618427>.
- หนูทิศ ทิวาพัฒน์. (2556). ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรุณพงษ์ คำศรี. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในการให้บริการของตลาดประมูลยางพารากรณีศึกษา: ตลาดยางพารา ตำบลบุเปือย อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- อารยา ภูโททิพย์. (2555). ความต้องการของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราอำเภอนองว้าวขอ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- Changjeraja, W. & Daenseekaew, S. (2012). Community Participation in Analyzing Strategies to Improve the Quality of Life of Rubber Tree Farmers in the Mekong River Basin of Buengkan Province. **Journal of Nurses Association of Thailand, North-Eastern Division**, 30(2), 166-174.
- Cochran, W. G. (1977). **Sampling Techniques**. (3rd ed.). New York: John Wiley and Sons Inc.
- Hair, J. F. Et al. (2006). **Multivariate data analysis**. (6th ed.). New Jersey: Pearson Education International.
- Kaewthummanukul, T. (2013). Working Posture and Musculoskeletal Disorders among Rubber Plantation Workers. **Nursing Journal**, 40(1), 1-10.
- Kosol, K. (2013). The Quality of Life of The Rubber Agriculturist in The Economic Recession: A Case Study in Surat Thani and Nakhon Si Thammarat Provinces. **SKRU Academic Journal**, 6(1), 63-72.
- Rubber Research Institute. (2012). **Technical Data of Rubber 2012**. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, LTD.
- Wongphon, S. & Inmuong, U. (2012). Health Risk Assessment from Rubber Farming Activities in Nongsang District, Udonthani Province. **KKU Journal for Public Health Research**, 5(1), 13-20.

